

J. v. d. Linde (de jonge) spreekt er wel eens over om ze ook te verwijderen, maar het zou moeite kosten, en dat weerhoudt hem nog wel. Gevoel voor het eigenaardige en bedrijvige, dat ze aan den omtrek verleenen, heeft minder invloed.

Dreischor.

NIC. PADMOS.

Slimme Reigers.

Dezen herfst zag ik met verwondering, dat eene vlakbijgelegen reigerkolonie niet op het kaartje in de Levende Natuur stond. Ik heb gewacht, dat zich eene gunstige gelegenheid voordeed, om de kolonie van dichtbij te bekijken. Ze is gelegen op den Huize »Bennebroek«, te Bennebroek en is goed zichtbaar van den weg naar de Haarlemmermeer.

Vroeger waren de nesten over de geheele plaats verspreid, maar ze zijn nu beperkt tót 51 nesten, die in zes Kanadeesche populieren gebouwd zijn.

De boschbaas vertelde nog eene aardige bijzonderheid. Hij moest zooveel mogelijk op de reigers schieten, totdat de ooievaar, die dicht bij de reigers zijn nest heeft, is teruggekomen, want de eigenaresse is bang, dat het schieten den ooievaar zal verjagen. Dit schijnen de dieren goed te weten, want voor de komst van den langbeen werken ze alleen 's nachts en 's ochtends vroeg aan de nesten en vertoonen zich maar zeer zelden overdag. Doch reeds den dag na zijn terugkomst zitten ze kalm op hunne nesten. Niet ieder schijnt een vast nest te hebben; wie het eerst komt neemt het grootste in beslag.

Bennebroek,

ANNA POES.

De bescherming der Baardmannetjes.

In het April-nummer van *De Levende Natuur* komt de heer Bolleman van der Veen ons vertellen, dat het baardmannetje wél tot de door de wet beschermde vogelsoorten zou behooren.

Hij grondt zijn opinie op het feit, dat het baardmannetje als beschermde vogel voorkomt in: 1o. Landbouwdierkunde van Dr. Ritzema Bos, 2o. Naamlijst der Friesche vogels van Mr. Albarda, 3o. Naamlijst van Bisschop van Tuinen.

Zéér juist opgemerkt! Alleen zou ik er den heer Bolleman op willen wijzen, dat al deze werken verschenen vóór de thans vigerende vogelwet (waarmede wij alleen te maken hebben, nietwaar?) werd afgekondigd. Deze wet is, gelijk ook de heer Bolleman kon weten, van 24 October 1892.¹⁾

Wat de b. g. werken aangaande beschermde vogels meedeelen, is dus min of meer verouderde kost en ik geloof den heer Bolleman derhalve geen geluk te mogen wenschen met zijn argumenteering.²⁾

De heer Bolleman zegt verder: »In de Wet zelf staat: dat beschermd worden *de meezen*.«

Ook deze opmerking is juist... maar onvolledig. Er staat toch in de Wet, dat beschermd worden: F. *de meezen*, namelijk: 1. de koolmees (*Parus major*), 2. de pimpel- of blauwmees (*Parus coeruleus*), 3. de zwartkopmees (*Parus palustris*), 4. De kuifmees (*Parus cristatus*), 5. de zwarte mees (*Parus ater*), 6. de staartmees (*Parus caudatus*).³⁾

Van het baardmannetje wordt, noch in het Koninklijk besluit van 1892, noch in een der latere Koninklijke besluiten, die dat van '92 aanvulden, ook maar met een enkel woord gerept.

Het baardmannetje behoort dus evenmin tot de wettelijk beschermde vogels als b. v. het blauwborstje, de vliegen-vangers, de tapuiten en sommige andere insecten-eters.

Ook in de practijk is er niemand, die het baardmannetje beschouwt als een vogel, die niet mag worden »gevangen«, »vervoerd«, »te koop aangeboden«, »verkocht«, enz.

Men leze in het najaar de advertenties in „Avicultura“ er maar eens op na. De groote vogelhandelaren als Sutherland en Duyzend te Rotterdam, Van Nikkelen Kuyper te Haarlem, e. a., bieden openlijk baardmannetjes te koop aan tot concurrerende prijzen.

Geen dezer heeren zou ooit een wettelijk beschermde vogel willen te koop aanbieden, om de eenvoudige reden, dat zij zich wenschen te vrijwaren voor moeilijkheden met de politie.

¹⁾ Bij Kon. besluit van 24 October 1892 werd tegelijkertijd het Kon. besluit van 25 Augustus 1890, dat tot dusver deze aangelegenheid regelde, ingetrokken.

²⁾ Wat zou men zeggen van den geograaf, die, om aan te tonen, dat het Haarlemmermeer nog wel degelijk een uitgestrekte waterplas is, zich beriep op geografische boeken en kaarten van vóór het jaar 1852?

³⁾ De volksnamen dezer vogels, die in de Vogelwet nog bovendien voorkomen, zijn door mij gemakshalve verwaarloosd.

Maar hovendien, al wilden zij het wel, zij behoefden met hun advertenties niet bij „Avicultura“ aan te komen, omdat de directie van dit weekblad hardnekkig weigert advertenties te plaatsen, waarin wettelijk beschermde vogels worden te koop aangeboden.

Wie een roodborstje b.v., of een lijster, in dezen tijd van het jaar (lijsters zijn slechts 9 maanden beschermd) in „Avicultura“ te koop mocht willen bieden, krijgt onmiddellijk bericht in de rubriek „Correspondentie“ dat zulke advertenties, als zijnde in strijd met de Vogelwet, niet worden geplaatst.

Hieraan houdt „Avicultura“ zéér streng de hand, dank zij, zoo ik mij niet vergis, het optreden der Vereeniging tot Bescherming van Vogels.

Baardmannetjes evenwel mogen in „Avicultura“ vrijelijk aangeboden worden, omdat ze niet beschermd worden door de Wet.

Moge de heer Bolleman na lezing van het bovenstaande tot het inzicht komen, dat de vergissing dus niet bij mij, maar bij hem ligt, en als hij er nu nog toe kan besluiten, zijn vergissing te erkennen en dit evenzeer te doen in andere bladen of periodieken, die zijn bericht opnamen (o. a. „Natura“, het orgaan der Nat. Hist. Vereeniging en wellicht ook de „N. Rotterd. Courant“, waarin de heer B. mijn bevering het eerst las), dan zou ik volkomen tevreden zijn.

Bennekom.

J. L. F. DE MEIJERE.

Goed nieuws voor beminnaars van de duin flora.

In de Februari-vergadering der Akademie van Wetenschappen werd een mededeeling aangeboden van Prof. Eug. Dubois over een veeljarige schommeling van den grondwaterstand in de Hollandsche duinen.

Behalve de verlagings van den grondwaterstand in de Noord- en Zuid-Hollandsche duinen tengevolge van de droogmaking van het Haarlemmermeer en een groot deel van het IJ, door 't graven van 't Noordzeekanaal en door den aanleg van waterleidingen, zijn er ook veranderingen daarin waar te nemen door natuurlijke oorzaken, berustende op veranderingen van het klimaat, die, zooals gewoonlijk het geval is, ook hier periodiek zijn.

Prof. Dubois heeft die veranderingen in de afgelopen eeuw nagegaan en vindt daarin een treffende overeenstemming met de gemiddeld 35-jarige, door Brückner ontdekte periode volgens welke, in de allermeeste landstreken der aarde, de regenval en de waterstand van meren verandert en die op haar beurt weer schijnt samen te hangen met de eveneens 35-jarige periode, door Lockyer aangetoond in het meer of minder voorkomen van zonnevlekken.

Tusschen 1786 en 1805 valt een droog tijdvak, van 1806—1825 volgt een regentijd; van 1826—1840 weer droogte, van 1841—1855 opnieuw veel regen; 1856—1870 een droge periode met een minimum omstreeks 1860, een laatste tijdvak van veel neerslag van 1871—1885, met een maximum omtrent 1880; eindelijk weer droogte met een minimum tegen het begin der 20e eeuw. Nog onlangs verkeerden wij in deze droge helft der periode. Langs den Beneden-Rijn in Duitschland en ook te Maastricht is het natte tijdvak reeds weer ingetreden, in de duinstreek nog niet; maar, op grond van de reeds zoo lang bestaan hebbende overeenstemming met regelmatige gebieden en van de omstandigheid, dat vervroeging of verlatting van een tijdvak in het volgende pleegt te worden ingehaald, acht Prof. Dubois de waarschijnlijkheid niet gering, dat ook voor geheel Nederland een tijdvak van vermeerderden regen aanstaande is en dat ook weldra in de duinen het grondwater weer zal gaan stijgen.

H. W. H.

De dronken lijsters.

Naar aanleiding van het stukje van B. Boon over dronken lijsters, wenschte ik wel de volgende opmerking te maken:

De heer B. staat eindelijk op het punt de oplossing te vinden van eenige verschijnselen, die anders moeilijk verklaard kunnen worden. Zoo o.a. hoe het komt, dat jongens, die braambessen plukken, vaak zoo luidruchtig zijn en zulke rare dingen doen. Ik heb wel eens gezien, dat ze hun heele gezicht er mee insmeerden.

't Wordt ook tijd om onze appels en peren eens te onderzoeken, want ook daar zijn de voorwaarden voor de gisting, een suikerhoudend sap door een dunnen vruchtwand van de buitenwereld gescheiden, voorhanden. Vooral die appels die zoo verbaasd lang goed blijven, lijken me erg verdacht.

't Wordt een nieuw terrein voor geheelonthoudersver-